

de store Blade, som ogsaa ere de dyre Blade, en Lettelse, der vistnok ikke kan paakræves.

Det er af Ordføreren fremhævet og stærkt understreget af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (Mortensen), at naar man nu har bibeholdt 10 pCt. som Optrækningsgebyr af Abonnementsprisen, skal det ikke være 10 pCt. af det Beløb, som opkræves, men af det Beløb, som man af det samlede beregner som Abonnementspris. Derimod skal man ikke have noget for Optrækning af Portoudgiften. Saaledes har jeg ogsaa forstaaet det, og jeg skal gerne bekræfte, at det ogsaa i Fremtiden, saa længe vi have denne Bestemmelse, skal blive beregnet paa samme Maade som hidtil. Men jeg skal ikke nægte, at den Omstændighed, at dette maa siges, er et Vidnesbyrd om, hvor irrationel Ordningen er. Jeg erkender, at man kan gaa to Veje: den af Ministeriet foreslaaede Vej, der følges af Postvæsenet, som siger: Hvad enten der er Tale om Forsendelse af Penge i Breve eller Forsendelse af Postopkrævninger eller Postanvisninger, naar de ere indenfor et ikke for lille eller, jeg skal vel sige, indenfor et ikke saa ringe Beløb, koster det ens, for vor Ulejlighed er den samme, enten vi skulle opkræve 4 Kroner eller 1 Krone eller 50 Øre i Abonnement, og derfor holde vi os til de 10 Øre, eller den anden Vej, der gaar ud fra, at Postvæsenet er en Slags Sagfører, som tager et Incassogebyr. Men naar man vil holde paa dette sidste Standpunkt, at Postvæsenet skal, ligesom en Sagfører, have visse Procenter af det Beløb, det opkræver, kommer man ganske vist til det Resultat, at 10 eller 5 pCt. maa være af det Beløb, man opkræver, ikke af et beregnet Beløb, nemlig det opkrævede Beløb minus Porto m. m. Men ogsaa her har man ikke turdet forlade det bestaaende, og selvfølgelig, naar man nu fastholder det bestaaende, skal jeg gerne erkende, at saa bør man ogsaa fastholde det paa dette specielle Omraade, men jeg har lidt vanskeligt ved at forstaa, hvorfor man saa bliver staaende ved de 25 Øre, saa at de Blade, som koste mere end 2 Kr. 50 Øre, skulle have en Lettelse, som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds har foreslaaet i sit Underændringsforslag. Derimod synes jeg, at der er god Mening i at

bestemme, at der skal være et Mindstebeløb, man skal dog ikke kræve op for en Betaling af 1, 2 eller 3 Øre, der skal være et Mindstebeløb, men at sige, at der skal være et Maksimumsbeløb, der kun kan være til Fordel for de dyre Blade, kan jeg ikke rigtig se Ræsonen i, omend jeg indrømmer, at det ikke har nogen overvættets stor Betydning, om man sætter en Maksimumsgrænse paa 25 Øre, fordi langt det største Antal Bladabonnementspriser, naar man ser bort fra Porto, er under eller paa de 2 Kr. 50 Øre — derfor kan det ikke blive noget stort Beløb —, synes jeg alligevel, at det er irrationelt, naar man endelig vil have denne Ordning, der ikke i og for sig er rationel. Jeg vil altsaa ogsaa fraraade dette Underændringsforslag, om end jeg erkender, at det i finansiel Henseende ikke kan have stor Betydning.

Endelig vil jeg gøre nogle Bemærkninger om det Spørgsmaal, som har fundet Udtryk i et Underændringsforslag af Flertallet, gaaende ud paa at bibeholde Adressebrev i Stedet for Adressekort. Det er muligt, at vi i Bemærkningerne til Lovforslaget ikke tilstrækkelig klart have gjort Rede for de Fordele, der for Postvæsenet ville være forbundne med nu at gaa over til Kort fra Adressebreve. Maa jeg straks gøre opmærksom paa, at Kortene selvfølgelig skulle indeholde, hvis dette Forslag bliver vedtaget, en Kupon, paa hvilken der kan skrives hvad som helst, og denne Kupon beholder altsaa den paagældende Adressat, saa at det kun er den egentlige Blanket, der er Postvæsenets Ejendom. Det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds sagde, at han havde den Erindring fra sin korte Virksomhed i Postvæsenets Tjeneste, at man journaliserede alle Pakker. Det er netop det, man gør, baade ved Indleveringen og ved Udleveringen, saa vidt jeg ved. Men i det Øjeblik, vi fik disse Kort, kunde vi helt undgaa denne Journalisering, det vil være en stor Besparelse for Postvæsenet at kunne tage mod en Pakke og lade den gaa af Sted, ligesom et Brev gaar, blot med Angivelse af Antallet, for man beholder Kortet og har derved baade det fornødne Bevis og den fornødne Kontrol med Hensyn til Revision. Jeg tør ikke